

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 131/2015-43

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Lalíka prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej h&h PARTNERS, advokátska kancelária s. r. o., Mäsiarska 6, Košice, konajúca prostredníctvom konateľa JUDr. Ivana Humeníka, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 127/2007 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 371/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 127/2007 porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 371/2013 porušené nebolo.

3. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 127/2007 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 € (slovom dvestodeväťdesiatšesť eur a štyridsaťštyri centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet h&h PARTNERS, advokátska kancelária s. r. o., Mäsiarska 6, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 131/2015-18 z 18. marca 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivý súdny proces, resp. práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 127/2007 a Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 371/2013.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 27. augusta 2007 podala na okresnom súde návrh „o náhradu škody na zdraví“. Okresný súd rozhodol v jej veci rozsudkom z 18. marca 2013 tak, že jej návrh zamietol. O jej odvolaní následne rozhodol krajský súd 19. marca 2014 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie 21. mája 2014 z dôvodov uvedených v § 221 písm. f) a h) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

3. Sťažovateľka 8. októbra 2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala sťažnosť na prieťahy v konaní predsedníčke okresného súdu, ktorá ju uznala za dôvodnú. Konanie nie je právoplatne skončené a v súčasnosti je určený termín pojednávania na 27. apríl 2015.

4. Sťažovateľka na základe skutočností uvedených v sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vo veci rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupmi okresného súdu a krajského súdu v namietaných konaniach, prikáže okresnému súdu konať v predmetnej veci bez zbytočných prieťahov, prizná jej finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je povinný okresný súd zaplatiť na účet jej právneho zástupcu v sume 1 583,64 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu. Vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 3269/15 z 27. apríla 2015 uviedla:

«... Okresnému súdu Bratislava I bol návrh na začatie konania sp. zn. 10C/127/2007 doručený dňa 27. 08. 2007...

Vo vzťahu k priebehu konania poukazujem na chronológiu úkonov v súdnom konaní, uvedených vo vyjadrení sudkyne.

Celkovú dĺžku konania ovplyvnili okrem nadmerného zataženia sudkyne, aj účastníci konania, a to navrhovateľka, ktorá neúplne označila odporcu, v dôsledku čoho musel súd zisťovať jeho sídlo. Uplatnila procesnoprávny návrh na rozšírenie návrhu, avšak tento procesný návrh mal vady, ktoré súd musel odstraňovať. Ďalej nepredložila súdu všetky listiny, súd ju musel vyzvať na doloženie znaleckého posudku o bolestnom a pre neplnenie tejto povinnosti muselo byť jedno pojednávanie odročené (07. 06. 2010). Nerešpektovala pokyny súdu (nevyjadrila sa na výzvu súdu zo dňa 24. 09. 2010, 13. 02. 2012) v určenej lehote a 2x uplatnila procesnoprávny návrh na zmenu návrhu, o čom okresný súd musel rozhodnúť.

Vo veci sa vykonávalo znalecké dokazovanie, pričom z dôvodov na strane ustanovených znalcov, musel súd 6x meniť osobu znalca. Jedno pojednávanie muselo byť odročené z dôvodu na strane ustanoveného znalca.

V predmetnom konaní bol vynesенý rozsudok dňa 18. 03. 2013, proti ktorému sa právny zástupca navrhovateľky odvolal. Odvolací súd vrátil spisový materiál tunajšiemu súdu dňa 06. 05. 2014 spolu so zrušujúcim uznesením na ďalšie konanie. Následne bol vo veci opäť viac krát stanovený termín pojednávania, pojednávanie sa konalo dňa 12. 01. 2015. Tohto času bude vo veci nariadený kontrolný znalecký posudok.

K časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka požadujú priznanie finančného zadosťučinenia v sume 5.000,- Eur a trovy konania, žiadam Ústavný súd... zvážiť primeranosť výšky tejto sumy vzhľadom na postup súdu v tomto konaní, objektívny nepriaznivý stav súdneho oddelenia 10C ako aj skutočnosť, že k predĺženiu konania prispela aj navrhovateľka a iné okolnosti, ktoré tunajší súd nezavinil...“

Prílohou vyjadrenia okresného súdu bolo stanovisko JUDr. Dany Káčerovej, zákonnej sudkyne, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„- vec napadla na súd dňa 27. 8. 2007. Navrhovateľka sa návrhom domáhala voči žalovanému odporcovi náhrady škody spôsobenej porušením povinností pri poskytovaní stomatologickej zdravotnej starostlivosti

- dňa 10. 10. 2007 bola navrhovateľka tajomníkom súdu vyzvaná na zaplatenie súdneho poplatku.

- VSÚ bol daný pokyn na vrátenie súdneho poplatku, nakoľko ide o konanie o náhradu škody na zdraví. SP bol navrhovateľke vrátený uznesením č. k. 10C 127/07-57 (z 10. júna 2009, pozn.)

- súd dňa 23. 11. 2007 vydal vo veci uznesenie č. k. 10C 127/2007-37, ktorým odporcu vyzval, aby sa k návrhu vyjadril. Uznesenie súdu nebolo odporcovi doručené na adresu označenú navrhovateľkou v návrhu, nakoľko zásielka adresovaná odporcovi sa súdu vrátila s poznámkou adresát neznámy.

- dňa 9. 1. 2008 navrhovateľka doručila súdu návrh, ktorým rozšírila petit pôvodného žalobného návrhu o ďalší nárok na náhradu škody, ktorý vyčíslila aj o bolestné, ktorého výšku v predmetnom podaní nevyčíslila

- súdom bola zisťovaná adresa sídla žalovaného odporcu

- sídlo odporcu bolo súdu oznámené Slovenskou komorou zubných lekárov dňa 2. 5. 2008

- vyšší súdny úradník dňa 3. 11. 2008 vo veci vydal uznesenie č. k. 10C 127/2007-46 na odstránenie väd podania, doručeného navrhovateľkou dňa 9. 1. 2008, ktorým si uplatnila nárok na vyplatenie bolestného

- navrhovateľka dňa 11. 12. 2008 doručila podanie, ktorým vady podania doručeného súdu dňa 9. 1. 2008 odstránila

- v zmysle úpravy vyššieho súdneho úradníka zo dňa 13. 1. 2009 bol návrh navrhovateľky spolu s doplnením žalobného návrhu doručený odporcovi. Odporca si zásielku súdu prevzal dňa 26. 1. 2009

- vec mi bola ako zákonnej sudkyňi predložená s tým, že som dňa 10. 3. 2009 vyzvala právneho zástupcu navrhovateľky na predloženie znaleckého posudku, na základe ktorého si

navrhovateľka uplatnila nárok na náhradu bolestného, ktorý nebol súdu navrhovateľkou doručený spolu s podaním, ktorým odstraňovala vady podania

- navrhovateľka písomným podaním doručeným súdu dňa 9. 4. 2009 požiadala súd o poskytnutie lehoty za účelom doručenia znaleckého posudku o bolestnom

- odporca súdu dňa 23. 6. 2009 doručil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu...

- navrhovateľka dňa 26. 3. 2010 doručila súdu podanie, ktorým opätovne upravila petit žalobného návrhu

- na pojednávanie určené na deň 29. 3. 2010 sa dostavila navrhovateľka, právny zástupca navrhovateľky sa nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané, svoju neprítomnosť do vyvolania veci neospravedlnil, na pojednávanie sa nedostavil odporca, nakoľko doručenie predvolania nemal riadne vykázané, nakoľko súdu sa zásielka opäť vrátila s poznámkou adresát neznámy, dostavila sa právna zástupkyňa odporcu. Na tomto pojednávaní súd pripustil, uznesením vyhlásenom na pojednávaní, zmenu petitu návrhu doručeného súdu dňa 27. 8. 2007 v zmysle písomného podania doručeného navrhovateľkou prostredníctvom PZ.N dňa 26. 3. 2010. Súd pojednávanie odročil na termín 7. 6. 2010

- právna zástupkyňa odporcu, písomným podaním doručeným súdu dňa 7. 4. 2010, bola oznámená adresa sídla odporcu

- pojednávanie konané dňa 7. 6. 2010 bolo odročené na neurčito za účelom doručenia výzvy [REDAKOVANÉ] - ošetrojúcemu lekárovi navrhovateľky s tým, aby súdu doručil písomný posudok o bolestnom, ktorý mal byť následne súdom doručený účastníkom konania. Vo veci následne malo byť nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvia stomatológia

- [REDAKOVANÉ] súdu dňa 14. 7. 2010 písomne oznámil, že písomný znalecký posudok, na základe ktorého si navrhovateľka uplatnila náhradu škody titulom bolestného nie je schopný vypracovať z dôvodov uvedených v písomnej odpovedi.

- právnenému zástupcovi navrhovateľky písomné podanie [REDAKOVANÉ] bolo doručené dňa 25. 8. 2010.

- navrhovateľka bola opakovane prípisom zo dňa 24. 9. 2010 súdom vyzvaná, aby sa k písomnému podaniu [REDAKOVANÉ] písomne vyjadrila. Prípis bol navrhovateľke doručený dňa 5. 10. 2010

- nová právna zástupkyňa navrhovateľky súdu až dňa 16. 12. 2010 doručila písomné stanovisko k odpovedi [REDACTED]

- právna zástupkyňa odporcu písomné vyjadrenie k písomnému podaniu [REDACTED] doručila súdu dňa 17. 12. 2010

- súd písomné podania účastníkov konania v zmysle prípisu zo dňa 27. 1. 2011 doručil právnym zástupcom účastníkov konania s tým, aby sa k ich obsahu vyjadrili, a aby naformulovali otázky za účelom nariadenia znaleckého dokazovania

- právna zástupkyňa navrhovateľky súdu dňa 7. 12. 2011 doručila písomné vyjadrenie v zmysle vyššie uvedenej výzvy súdu, právna zástupkyňa odporcu písomné vyjadrenie doručila súdu dňa 8. 3. 2011

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvia stomatológia

- súdom ustanovený znalec odmietol znalecký úkon vykonať

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-127 zo dňa 5. 4. 2011 zmenil výrok uznesenia č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 a ustanovil vo veci nového znalca, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu

- opäť súdom ustanovený znalec odmietol znalecký úkon vykonať, nakoľko ustanovený znalec je v úzkom pracovnom kontakte so žalovaným odporcom

- súd uznesením č. k. 10 C 127/2007-131 zo dňa 26. 4. 2011 zmenil výrok uznesenia č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 a ustanovil vo veci nového znalca, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu

- súdom ustanovený znalec odmietol znalecký úkon vykonať z dôvodu pracovnej zatažnosti

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-135 zo dňa 16. 8. 2011 zmenil výrok uznesenia č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 a ustanovil vo veci nového znalca, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu

- súdom ustanovený znalec odmietol znalecký úkon vykonať, nakoľko ustanovený znalec je v úzkom pracovnom kontakte so žalovaným odporcom

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-138 zo dňa 6.9.2011 zmenil výrok uznesenia č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 a ustanovil vo veci nového znalca, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu

- súdom ustanovený znalec odmietol znalecký úkon vykonať, nakoľko ustanovený znalec je v úzkom pracovnom kontakte so žalovaným odporcom

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-149 zo dňa 8. 11. 2011 zmenil výrok uznesenia č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 a ustanovil vo veci nového znalca, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu

- súdom ustanovený znalec odmietol znalecký úkon vykonať, nakoľko ustanovený znalec je v úzkom pracovnom kontakte so žalovaným odporcom

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-152 zo dňa 1. 12. 2011 zmenil výrok uznesenia č. k. 10C 127/2007-122 zo dňa 15. 3. 2011 a ustanovil vo veci nového znalca, ktorého súd poveril vykonaním znaleckého úkonu

- súdom ustanovený znalec súdu dňa 8. 2. 2012 doručil písomný znalecký posudok

-súd uznesením č. k. 10C 127/2007-175 zo dňa 13. 2. 2012 priznal znalcovi odmenu a zároveň spolu s uznesením súd písomný znalecký posudok doručil právnym zástupcom účastníkov konania s tým, aby sa k jeho obsahu písomne vyjadrili

- právna zástupkyňa odporcu súdu dňa 9. 3. 2012 doručila písomné vyjadrenie k obsahu znaleckého posudku. Právna zástupkyňa navrhovateľky sa k obsahu znaleckého posudku v lehote súdom určenej nevyjadrila

- súd dňa 16. 3. 2012 vo veci určil termín pojednávania na deň 30. 4. 2012

- právna zástupkyňa navrhovateľky písomné vyjadrenie k znaleckému posudku doručila súdu elektronicky - dňa 26. 3. 2012, ktoré bolo doplnené podaním doručeným súdu dňa 11. 4. 2012

- pojednávanie určené na deň 30. 4. 2012 bolo odročené na deň 10. 10. 2012 z dôvodu ospravedlnenia znalca, ktorého bolo potrebné v konaní vypočúť predovšetkým vzhľadom na písomné podania navrhovateľky

- právna zástupkyňa odporcu doručila súdu dňa 31. 5. 2012 písomné vyjadrenie k písomnému vyjadreniu navrhovateľky

- pojednávajúce určené na deň 10. 10. 2012 bolo odročené na deň 25. 2. 2013. Pojednávanie bolo odročené za účelom doručenia rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako aj Komory zubných lekárov

- právny zástupca navrhovateľky súdu dňa 22. 1. 2013 doručil súdu návrh na pripustenie zmeny žalobného návrhu

- súd uznesením č. k. 10C 127/2007-348 zo dňa 29. 1. 2013 pripustil zmenu petitu návrhu

- súd pojednávajúce určené na deň 25. 2. 2013 odročil na termín 18. 3. 2013, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci, ktorým súd návrh navrhovateľky zamietol. Rozsudok bol doručený právnej zástupkyňi odporcu a poštou bol následne doručovaný právnenému zástupcovi navrhovateľky

- dňa 8. 4. 2013 právny zástupca navrhovateľky doručil odvolanie voči rozsudku

- odvolanie navrhovateľky bolo poštou dňa 16. 5. 2013 doručené právnej zástupkyňi odporcu s tým, aby sa k jeho obsahu vyjadrila

- právna zástupkyňa odporcu dňa 30. 5. 2013 doručila súdu písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky

- vec bola dňa 14. 6. 2013 predložená Krajskému súdu... na rozhodnutie o odvolaní

- rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený odvolacím súdom uznesením č. k. 14 Co 371/2013-414 zo dňa 19. 3. 2014. Zrušujúce uznesenie bolo spolu so spisom doručené súdu prvého stupňa dňa 6. 5. 2014. Uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené právnym zástupcom účastníkov konania v zmysle úpravy tajomníka súdu zo dňa 15. 5. 2014.

- vo veci som ako zákonná sudkyňa určila termín pojednávania dňa 15. 7. 2014 na deň 23. 2. 2015. Skorší termín pojednávania nebolo možné vo veci určiť, vzhľadom na počet nerozhodnutých vecí v oddelení 10 C, v ktorom je aktuálne 273 vecí nerozhodnutých a termíny pojednávaní v tomto čase boli už obsadené inými vecami, v ktorých som určila termín pojednávaní už skôr. Súd v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vo veci predvolal aj svedka.

- dňa 24. 7. 2014 súd oznámil navrhovateľke, na jej žiadosť, termín pojednávania elektronicky

- súd určený termín na deň 23. 2. 2015 na žiadosť navrhovateľky preložil na skorší termín a to na deň 6. 10. 2014, o 9.00 hod, nakoľko vec 10C 269/1991 (ktorá bola pôvodne vytýčená na deň 6. 10. 2014 a na žiadosť navrhovateľa bola preložená na november 2014) na termín 6. 10. 2014 sa nemohol dostaviť súdom predvolaný svedok, súd pojednávanie odročil na deň 29. 4. 2015.

- súd termín pojednávania zmenil na deň 12. 1. 2015, vzhľadom na skutočnosť, že sa v inej súdom prejednávanej veci účastníci konania ospravedlnili. Na pojednávaní súd vypočul svedka, ktorého súd bol povinný vypočuť v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 371/2013-414 zo dňa 19. 3. 2014. Súd pojednávanie odročil na neurčito, z dôvodu nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania, ktoré súd bol povinný vo veci nariadiť v zmysle uznesenia KS v Bratislave č. k. 14Co 371/2013-414 zo dňa 19. 3. 2014. Po doručení znaleckého posudku súdu ustanoveným znalcom súd vo veci nariadi termín pojednávania.

Mám za to, že vzhľadom na celkový počet vecí v oddelení 10 C od roku 2007 až doposiaľ, vo veci sa snažím konať plynulo a bez zbytočných prieťahov. Upozorňovala som vedenie súdu ústne ako aj písomne na neprimeraný počet pridelených vecí do oddelenia 10 C a táto skutočnosť z každomesačných výkazov o stave oddelenia je zrejماً správne súdu.“

Chronológiu uvedených procesných úkonov a stav konania pred okresným súdom považoval ústavný súd za preukázané zo spisu, ktorý mu bol predložený na previerku 24. augusta 2015. Navyše ústavný súd zistil, že 15. júla 2014 po vrátení veci z krajského súdu (6. mája 2014) okresný súd určil termín pojednávania až na 23. február 2015, o čom upovedomil aj účastníkov konania (22. júla 2014 prevzal upovedomenie právny zástupca sťažovateľky). Dňa 16. júla 2014 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby mu oznámil adresu svedkyne, ktorú mal podľa záverov krajského súdu vypočuť. Právny zástupca podal vyjadrenie okresnému súdu 13. augusta 2014. Dňa 5. septembra 2014 okresný súd určil termín pojednávania a predvolal svedkyňu na výsluch na 6. október 2014 (č. l. 432).

Dňa 16. septembra 2014 doručil právny zástupca sťažovateľky vyjadrenie k osobe znalca, v ktorom spochybnili jeho nestrannosť, a 22. septembra 2014 predvolaná svedkyňa požiadala o zmenu termínu výsluchu z dôvodu pobytu v zahraničí. Dňa 24. septembra 2014 požiadala právna zástupkyňa odporcu o zrušenie termínu pojednávania pre práceneschopnosť. Dňa 6. októbra 2014 okresný súd pojednávanie odročil na 29. apríl 2015, ktoré bolo preložené 17. decembra 2014 na 12. január 2015, keď sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd vypočul predvolanú svedkyňu a účastníkov konania a ich právnych zástupcov. Dňa 3. februára 2015 okresnému súdu doručila právna zástupkyňa odporcu ďalšie listinné dôkazy, ktoré s jej vyjadrením okresný súd doručil na vyjadrenie právneho zástupcovi sťažovateľky 16. februára 2015 (č. l. 471 spisu), ktorý naň reagoval podaním z 5. marca 2015. Dňa 6. marca 2015 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby doručili písomné otázky, ktoré by mali byť zodpovedané v rámci kontrolného znaleckého dokazovania (tieto boli doručené okresnému súdu 1. apríla 2015). K týmto otázkam právna zástupkyňa odporcu zaujala stanovisko v podaní doručenom okresnému súdu 9. apríla 2015. Dňa 13. apríla 2015 okresný súd nariadil kontrolné znalecké dokazovanie ([REDAKOVANÉ]) a 27. apríla 2015 právny zástupca sťažovateľky vzniesol námietky voči položeným otázkam na znalca a podal odvolanie proti zloženiu preddavku na trovy spojené s kontrolným znaleckým posudkom. Dňa 12. júna 2015 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k odvolaniu právneho zástupcu sťažovateľky. Na základe žiadosti ústavného súdu z 3. augusta 2015 bol spis predložený na previerku ústavnému súdu 24. augusta 2015 (č. l. 502).

6. K sťažnosti sa vyjadril aj krajský súd podaním sp. zn. 3192/15 z 1. júna 2015 doručeným ústavnému súdu 5. júna 2015, v ktorom okrem iného uviedol:

„Vec Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C/127/2007 bola predložená na Krajský súd v Bratislave dňa 14. 06. 2013...

Z vyjadrenia... predsedníčky senátu 14 Co, zo dňa 15. 05. 2015 vyplýva, že v právnej veci navrhovateľky [REDAKOVANÉ]..., proti odporcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] stomatológovi... o náhradu škody, Okresný súd... rozhodol rozsudkom zo dňa 18. 03. 2013, sp. zn. 10C/127/2007-368 tak, že návrh navrhovateľky zamietol. Proti

uvedenému rozsudku podala navrhovateľka odvolanie a spis bol predložený na rozhodnutie o odvolaní Krajskému súdu... 14.06.2013.

Dňa 27. 01. 2014 bolo vo veci nariadené pojednávanie na deň 04. 03. 2014. Avšak po podrobnom oboznámení sa s celým spisovým materiálom v rámci prípravy na pojednávanie a po prejednaní veci v senáte 14Co, dospel odvolací senát k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Z uvedeného dôvodu bol termín nariadeného pojednávania zrušený...

Dňa 19. 03. 2014 tunajší súd uznesením sp. zn. 10 C 127/2007-414 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa.

Záverom predsedníčka senátu vo svojom vyjadrení zo dňa 15. 05. 2015 uvádza, že vzhľadom na vysoký nápad vecí v súdnom oddelení 14Co v tom čase (k 31. 12. 2013 - 543 vecí, z ktorých pomerne vysoký počet bol z rokov 2011 a 2012) je toho názoru, že tunajší vo veci konal bez prietahov.

Vzhľadom na uvedené procesné úkony zo strany tunajšieho súdu v predmetnej veci smerujúce k včasnému rozhodnutiu vo veci a so zreteľom na meritórne rozhodnutie zo dňa 19. 03. 2014, č. k. 14Co/371/2013-414, je zrejmé, že tunajší súd, aj vzhľadom na množstvo vecí pridelených senátu 14Co na rozhodnutie a spôsob ich vybavenia podľa poradia zodpovedajúceho prideleným číslam spisových značiek tak, ako sa predkladajú na Krajský súd..., okrem vecí prednostných v zmysle zákonnej úpravy a rozvrhu práce súdu, postupoval v posudzovanej veci bez prietahov, majúci na zreteli ustanovenie čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.“

7. Právny zástupca sťažovateľky na vyjadrenia okresného súdu a krajského súdu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 3. júla 2015, v ktorom uviedol:

«... Okresný súd konštatoval a ako dôvod vzniku prietahov v konaní uviedol nadmernú zaťaženosť súdneho oddelenia 10C, ktorá zákonnej sudkyni neumožnila bezprietahový postup vo veci.

Avšak podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. ÚS. 48/96, II. ÚS. 18/98, II. ÚS 52/99): „Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt

požiadal o odstránenie stavu právnej neistoty, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezabavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.“ (III. ÚS 10/02)

Okresný súd Bratislava I. ďalej poznamenal, že celkovú dĺžku konania ovplyvnila aj sťažovateľka, ktorá neúplne označila odporcu, v dôsledku čoho musel súd zisťovať jeho sídlo. Súd zistil odporcovu adresu už 02. 05. 2008, no napriek tomu bol termín pojednávania vytýčený na 29. 03. 2010, na ktorý sa však odporca nedostavil, na čo ho jeho právna zástupkyňa ospravedlnila tým, že mu nebola doručená zásielka.

Sťažovateľka však uviedla súdu adresu ambulancie, v ktorej jej bol [REDAKOVANÉ] vykonaný zdravotnícky zákrok, a to na [REDAKOVANÉ]. Samotný odporca uvádza počas celej komunikácie so súdom túto adresu ako svoje sídlo poskytovania zdravotnej starostlivosti a doteraz neuviedol žiadnu inú adresu.

Okresný súd Bratislava I. tiež uvádza: „Sťažovateľka nepredložila súdu všetky listiny, súd ju musel vyzvať na doloženie znaleckého posudku o bolestnom a pre neplnenie tejto povinnosti muselo byť pojednávanie zo 07.06.2010 odročené.“

Táto požiadavka zo strany súdu na sťažovateľku však nebola možná, keďže ustanovený znalec odmietol vypracovať znalecký posudok nielen na žiadosť sťažovateľky, ale aj na žiadosť súdu. Napriek tvrdeniu súdu o odročení pojednávania zo dňa 07. 06. 2010, pojednávanie odročené nebolo a bolo riadne uskutočnené. V spise však chýbali základné dokumenty ako protokoly ÚDZS aj KZL a zdravotná dokumentácia, ktorú [REDAKOVANÉ] nepredložil dodnes. Chýbajúce protokoly súd zabezpečil na opakované výzvy až 12. 02. 2013, teda takmer po 6 rokoch.

Napriek tomu, že zákonná sudkyňa Okresného súdu Bratislava I. nesúhlasila so zapožičaním súdneho spisu sp. zn.: 10C/127/2007, z dôvodu zachovania objektivity trváme na tom, aby mal Ústavný súd k dispozícii celý súdny spis, čo môže zabezpečiť aj sťažovateľka zaslaním kópie celého súdneho spisu.

Sťažovateľka by tiež rada uviedla na správnu mieru časť Uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 131/2015-18 zo dňa 18. 3. 2015, ktoré na strane 2 uvádza nasledovné: „Konanie nie je právoplatne skončené a v súčasnosti je určený termín pojednávania

na 27. apríl 2015.“ Sťažovateľka poukazuje na tú skutočnosť, že pojednávanie s takýmto termínom nebolo nikdy vytýčené, na takéto pojednávanie nebola zo strany konajúceho sú ani predvolaná a ani jej nebolo iným spôsobom oznámené.

Ako ďalším moment spôsobujúci prieťahy konania zo strany Okresného súdu možno poukázať aj tú skutočnosť, že Okresný súd vytýčil dňa 16. 3. 2012 pojednávanie na deň 30. 4. 2012, pričom už v čase vytyčovania pojednávania disponoval informáciou o tom, že znalec [REDACTED] bude na liečení a konania sa nebude môcť zúčastniť.

Sťažovateľka si záverom, napriek všetkému uvedenému, dovoľuje poukázať na jedinú skutočnosť. Tou je celková dĺžka konania. To totiž k dnešnému dňu trvá už viac než 8 rokov.»

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk účastníkov a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu.

II.

9. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody

porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejedaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

11. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších

návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

13. Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

13.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je rozhodovanie okresného súdu o náhrade škody na zdraví. Z obsahu súdneho spisu okresného súdu (obsahoval vyše 500 strán) vyplýva, že ide o skutkovo zložitejšiu vec, pretože muselo byť nariadené znalecké dokazovanie, ako aj kontrolné znalecké dokazovanie, ale na druhej strane vec nie je podľa názoru ústavného súdu právne zložitá, keďže všeobecný súd má posúdiť a rozhodnúť o tom, či sú splnené všetky zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka v dôsledku nesprávne prevedených stomatologických úkonov. Vychádzajúc z doterajšieho priebehu konania a z dosiahnutých výsledkov, ústavný súd však konštatuje, že ani prípadná skutková zložitosť veci nemôže odôvodňovať takmer osemročné trvanie tohto konania bez právoplatného rozhodnutia.

13.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria – správania sťažovateľky v posudzovanom konaní – ústavný súd zistil, že k predĺženiu predmetného konania prispela aj sama

sťažovateľka. Je pravdou, že sťažovateľka v predmetnom konaní využívala svoje procesné práva, ako to vyplýva z chronológie procesných úkonov (rozšírenie návrhu, zmeny petitu, podávanie opravných prostriedkov), avšak rozhodovanie o jej návrhoch či opravných prostriedkoch nemožno započítať iba na farchu okresného súdu. V konaní uplatnila procesnoprávny návrh na rozšírenie návrhu, avšak tento návrh mal nedostatky, ktoré okresný súd musel odstraňovať. Ďalej nepredložila okresnému súdu všetky listiny, preto bola vyzvaná na doloženie znaleckého posudku o bolestnom, a pre neplnenie tejto povinnosti muselo byť jedno pojednávanie aj odročené (7. júna 2010). Nerešpektovala tiež pokyny okresného súdu (nevyjadrila sa na jeho výzvy z 24. septembra 2010, 13. februára 2012 v určenej lehote), ako to vyplýva z prehľadu procesných úkonov a vyjadrenia okresného súdu.

V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že zodpovednosť za procesnú perfektnosť podaného návrhu na začatie konania znáša predovšetkým sťažovateľka (právne zastúpená viacerými advokátmi), ktorá nevyčíslila výšku požadovaného bolestného a neustále navrhovala zmeny petitov žaloby, o ktorých musel okresný súd rozhodovať, čím sa konanie predlžovalo. K celkovej dĺžke konania teda prispelo významnou mierou aj správanie sťažovateľky, a na túto skutočnosť ústavný súd pri svojom rozhodovaní tiež prihliadol. Ústavný súd pripomína, že k právu účastníka konania na efektívny, rýchly a účelný postup súdu v konaní prístupuje procesná povinnosť účastníka konania prispievať k dosiahnutiu účelu súdneho konania včasným reagovaním na pokyny súdu a oznámením potrebných skutočností (§ 101 ods. 1 OSP).

13.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priefahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti daného prípadu. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je náhrada škody na zdraví, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo

najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03). Ústavný súd poukazuje predovšetkým na to, že trvanie napadnutého konania (takmer 8 rokov) je neprimerané a trvá dlho, hoci je vec skutkovo zložitejšia. Z uskutočnených procesných úkonov okresného súdu vyplýva, že v jeho postupe sa nevyskytovali dlhšie obdobia úplnej procesnej pasivity a ani sťažovateľka žiadne obdobia nečinnosti v sťažnosti neuviedla. Za kratšie obdobia nesústreďenej práce a bezdôvodnej nečinnosti treba považovať obdobie od nápadu žaloby (augusta 2007) do nesústreďenej výzvy adresovanej sťažovateľke na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh (október 2007), pretože okresný súd vzápätí jej súdny poplatok po zaplatení (svojou úpravou) už o mesiac v novembri 2007 mal vrátiť, ale úpravu realizoval až v júni 2009. Okresný súd tiež určil viac termínov pojednávaní (9), na niektorých vykonal aj dokazovanie, nariadil znalecké dokazovanie a kontrolné znalecké dokazovanie, ale na doterajšiu dĺžku konania mala zásadný vplyv najmä jeho neefektívna činnosť, pretože aj keď vo veci samej rozhodol, jeho rozhodnutie z 18. marca 2013 bolo zrušené krajským súdom 19. marca 2014, či už pre procesné, alebo vecné dôvody (bližšie pozri aj bod 2 nálezu). I okolnosti znaleckého dokazovania naznačujú nesústreďený postup konajúceho súdu. Uznesenie o ustanovení znalcov viackrát zmenil a vopred neprerokoval so znalcami podľa § 16 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, či môžu znalecký posudok vôbec spracovať. Znalecké dokazovanie tak bolo neefektívne a trvalo viac ako rok (od 15. marca 2011 až do 8. februára 2012), a takisto aj kontrolné dokazovanie je stále ešte na začiatku.

14. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej k zbytočným prieťahom v súdnom konaní nemusí dochádzať len nekonaním príslušného súdu, ale aj takou jeho činnosťou, ktorá nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty účastníkov súdneho konania. Aj neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby

o jeho veci rozhodol (napr. IV. ÚS 164/03, IV. ÚS 121/04, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 380/08, I. ÚS 158/2010).

15. Ústavný súd tiež zdôrazňuje, že argumenty vyjadrené vo vyjadreniach okresného súdu a jeho sudcu ospravedlňujúce nečinnosť okresného súdu nemohol ústavný súd akceptovať a v súvislosti s uvedeným poukazuje na svoju predchádzajúcu štandardnú judikatúru (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06...), podľa ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

16. Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky okresným súdom na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a porušenie práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

17. Pokiaľ ide o sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že skutkovým stavom, z ktorého sťažovateľka odvodzuje porušenie označených práv, je iba celková dĺžka konania okresného súdu v napadnutom konaní. V systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť a plynulosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a pokiaľ ide o spravodlivý súdny proces, sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti jasne deklarovala, že namieta v rámci čl. 6 ods. 1 dohovoru iba právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, a nie právo na spravodlivé súdne konanie, keďže

namietané konanie nie je ešte právoplatne skončené. Ústavný súd už v rámci svojej doterajšej judikatúry viackrát vyslovil, že k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy by nepochybne došlo vtedy, ak by komukoľvek bola odmietnutá možnosť domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, t. j. ak by súd odmietol konať a rozhodovať o podanom návrhu (žalobe) fyzickej alebo právnickej osoby (I. ÚS 35/98, II. ÚS 8/01). Spôsobenie zbytočných prieťahov v konaní súdom môže síce založiť porušenie základného práva účastníka súdneho konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy, ale neznamená spravidla aj odmietnutie spravodlivosti majúce za následok porušenie základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 8/01). Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov teda v zásade nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ jeho porušenie nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu (najmä predmet konania, teda čo je pre sťažovateľa v stávke, stav namietaného konania v čase rozhodovania ústavného súdu a pod.) by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (napr. IV. ÚS 242/07).

18. Vychádzajúc z hodnotení jednotlivých kritérií namietaného konania a predovšetkým skutočnosti, že nebola zistená dlhodobá nečinnosť okresného súdu, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je potrebné pre účely efektívnej ochrany sťažovateľky vysloviť aj porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, a preto v tejto časti sťažnosti nevyhovel (bod 6 výroku toho nálezu).

19. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti napokon namietala aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 371/2013.

Ústavný súd zistil, že v uvedenom konaní, ktoré trvalo od 14. júna 2013, keď krajskému súdu bol predložený spis na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky, do 6. mája 2014, keď jeho zrušujúce uznesenie z 19. marca 2014 bolo spolu so spisom doručené súdu prvého stupňa, nemožno hovoriť o zbytočných prieťahoch v konaní. Krajský

súd 27. januára 2014 určil termín pojednávania na 4. marec 2014, ktoré však zrušil na základe žiadosti samotných účastníkov, a na neverejnom zasadnutí senátu rozhodol o odvolaní sťažovateľky 19. marca 2014 tak, že uznesením sp. zn. 14 Co 371/2013 zrušil rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 21. mája 2014 už bolo uznesenie krajského súdu doručené právnomu zástupcovi sťažovateľky. Konanie na krajskom súde teda netrvalo ani jeden rok, čo je z ústavného hľadiska akceptovateľné.

20. Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu ústavný súd preto vyslovil, že postupom krajského súdu v označenom konaní základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené nebolo, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

21. Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľka domáhajúca sa rozhodnutia súdu vo svojej veci (bod 3 výroku rozhodnutia).

III.

22. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie (čl. 127 ods. 3 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti takto: *„konanie, ktoré trvá už extrémne dlho, ju vyčerpáva nie len po finančnej stránke, ale najmä po stránke osobnostnej, zdravotnej a v neposlednom rade i psychickej. Samotný predmet konania, týkajúci sa zdravia pacientky si vyžaduje veľmi citlivý prístup konajúceho súdu, ktorý v sebe podľa sťažovateľky zahŕňa aj rýchle a bezprieťahové konanie. Sťažovateľka bez meritórneho rozhodnutia nemôže dosiahnuť stav*

právnej istoty, po právnej stránke stále nevie či jej zdravotná starostlivosť bola poskytnutá lege artis alebo non lege artis a sama tak nevie uzavrieť túto nepríjemnú kapitolu svojho života. To, že postup odporcu sťažovateľke spôsobil trvalé poškodenie zdravia, samo o sebe vyvoláva výrazný zásah do osobnostného práva sťažovateľky.

Sťažovateľka tým, že je neustále konfrontovaná realitou svojho zlého zdravotného stavu, v spojení s neustálym odročovaním pojednávaní, navrhovaním dôkazov, ktoré súd odmieta bez príčiny akceptovať, účasťou na pojednávaní, prežíva výrazný zásah do svojho osobného života, zdravia, či vzťahov s inými ľuďmi. Sťažovateľka však najvýraznejší zásah pociťuje do svojho psychického prežívania. Takmer 8 rokov nekončiaceho súdneho pojednávania v tak citlivej veci ju psychicky neprestajne veľmi vyčerpávajú. A ako bolo spomenuté vyššie, sťažovateľka stratila vieru v to, že dosiahne spravodlivosť a tak stráca vieru v konanie štátnych orgánov.“

23. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a príkaz konať vo veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, teda aj na správanie sťažovateľky a súčasný stav konania (pozri body 13 a nasl.) považuje za primerané v sume 2 000 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 4.

24. Ústavný súd nevyhovel v súlade s čl. 127 ods. 2 a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde časti sťažnosti, v ktorej sťažovateľka žiadala priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu 3 000 €. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 6 výroku tohto rozhodnutia.

25. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2014, ktorá bola 839,83 €. Sťažovateľke, ktorá bola vo veci namietaných porušení práv čiastočne úspešná, vznikli trovy konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátom v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Advokát vykonal 2 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti v roku 2015. Odmena za jeden právny úkon vykonaný v roku 2015 je 139,83 €, spolu s režijným paušálom 8,39 € predstavuje sumu 148,22 €. Odmena advokátovi za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 296,44 €, a nie sumu, ktorú požadovala sťažovateľka, t. j. 1 583,64 €, navyše bez bližšej špecifikácie. Advokát tiež v sťažnosti neosvedčil, že je platcom dane z pridanej hodnoty. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde) tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

26. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2015